

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2003 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie z powództwa J. A.
przeciwko Przedsiębiorstwu Komunikacji Samochodowej Spółce z o. o. w T.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 października 2003 r.,
kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w T.
z dnia 11 marca 2003 r.,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

U z a s a d n i e

Zgodnie z art. 393 KPC, jeżeli zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty nie narusza prawa ani nie zachodzi nieważność postępowania (§ 2), Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, gdy w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna (§ 1).

W rozpatrywanej sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 393 § 2 KPC, a rozważenie sprawy pod kątem okoliczności z § 1 tego przepisu uzasadnia odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Podstawę rozstrzygnięcia sprawy zgodnie z art. 52 § 1 KP stanowiło ustalenie, że powód będąc pracownikiem pozwanego Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej ze swojej winy i z naruszeniem wyraźnego zakazu z regulaminu pracy, przebywał na terenie zakładu pracy w stanie po spożyciu alkoholu. W związku z podstawami wyroku, z których podstawa faktyczna nie jest przez powoda kwestionowana, tylko sens retoryczny – bez znaczenia dla rozpatrywanej sprawy – mają pytania postawione w kasacji: czy art. 52 § 1 pkt 1 KP może dotyczyć pracownika będącego na urlopie i czy ciężar dowodu spoczywa na pracodawcy.